

δεκα-κνημος, ος, ον, à huit rayons [δ. κνήμη].
δεκα-κόσιοι, αι, α, huit cents [δέκω, -κοσιοι].
δεκα-μηνιαίος, α, ον et **δεκά-μηνος, ος ου α, ον**, qui dure huit mois, de huit mois [δ. μήν].
δεκαπλάσιος, α, ον, huit fois aussi grand [δ. -πλάσιος].
δεκά-πους, ους, ουν, gen. -πόδος, qui possède un attelage à huit pieds, c. à d. une paire de bœufs [δ. πούς].
δεκά-ρρμος, ος, ον, à huit timons [δ. ῥύμος].
δεκά-χορδος, ον, ον, à huit cordes [δ. χορδή].
δεκ-ήρης, ης, ες, propr. ajusté huit fois; *subst.* ἡ δ. (s. e. νῦς) vaisseau à huit rangs de rames [δ. ἔρω].
δέκω (οί, αί, τά) indecl. huit [cf. lat. octo].
δεκάωριος, α, ον, d'octobre [lat. octobris].
δεκω-καί-δεκα, indecl. dix-huit [δ. καί, δεκα].
δεκωκαίδεκα-έτης, ης, ες, qui a 18 ans [δέκωκαίδ. ἔτος].
δεκωκαίδεκα-έτις, ιδος, adj. f. du préc.
δεκωκαίδεκα-πλάσιον, ων, ον, gen. ονος, 18 fois plus grand [δέκωκαίδ. -πλάσιον].
δεκωκαίδεκατος, ος, ον, dix-huitième [δέκωκαίδεκα].
δεκωκαίδεκα-έτης, ης, ες, acc. -έτη, qui a 18 ans [δέκωκαίδεκα, ἔτος].
δεκωκαίδεκα-έτις, ιδος, αὐτῆ, f. c. le préc.
δεκω-και-εικοσα-πλάσιον, ων, ον, gen. ονος, 28 fois plus grand [δ. καί, εἴκοσι, -πλάσιον].
δκως, ion. c. όπως.
δλαί, v. όλίγ et óλιγ 2.
όλιζω (ao. ώλιζα, pf. inus.) 1 rendre heureux || **2** regarder comme heureux [δλθος].
όλιβο-δαίμων, ων, ον, gen. ονος, heureux, fortuné [δ. δαίμων].
όλιβό-θωρος, ος, ον, qui donne le bonheur [δ. θώρον].
όλιβος, α, ον, heureux, fortuné; *pl. neutre adv.* : δλθια δοῦναι ζωέμεναι. *Op.* accorder de vivre dans le bonheur || *Cp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος [δλθος].
όλιβό-φρων, ων, ον, gen. ονος, qui ne songe qu'à la fortune et au bonheur [δ. φρήν].
όλιβως, adv. heureusement, dans le bonheur et la richesse [δλθιος].
όλθος, ου (ό) bonheur, *particul.* : **1** bonheur matériel, félicité, jouissances de la fortune || **2** richesses [R. ἄλφ, obtenir; v. ἄλφάνω, cf. lat. lāb-or].
όλθο-φόρος, ος, ον, qui a reçu une haute fortune [δ. φέρω].
όλέσσκον, impf. ier. d'όλλομι.
όλέθριος, ος ου α, ον : **1 act.** qui cause la perte ou la mort, funeste, fatal || **2 pass.** malheureux, misérable [δλεθρος].
όλεθρος, ου (ό) **1 pass.** perte, ruine, mort || **2 act.** ce qui cause la ruine, fléau [δλλομι].
όλαι, 3 sg. fut. d'όλλομι ου 2 sg. fut. moy. att. du même.
όλέω, faire périr, perdre; *pass.* être perdu, périr [par allong. du th. δλε- d'όλλομι].
όλέομαι-οῦμαι, fut. 2 moy. d'όλλομι.
όλεσα, ao. έργ. d'όλλομι.
όλεσαι, inf. av. d'όλλομι.
όλέσθαι, inf. ao. 2 moy. d'όλλομι.
όλεσσα (ao. έργ.), όλέσω (fut. έργ.), όλέσω (fut.) d'όλλομι.

όλετήρ, ήρος, adj. m. destructeur, meurtrier [δλλομι].
όλέω-ώ, fut. ion. d'όλλομι.
όλή, ης (ή), seul. pl. όλί, v. ce mot.
όληται, όληται, 2 et 3 sg. sbj. av. 2 moy. poet. d'όλλομι.
όλιγάκις, adv. peu souvent, rarement [όλιγος, -ακις].
όλιγ-ανδρέω-ώ, avoir peu d'hommes, man-quer d'hommes [όλιγ. άνήρ].
όλιγ-ανδρία, ας (ή) manque d'hommes [cf. le préc.].
όλιγανθρωπία, ας (ή) c. όλιγανδρία [όλιγάν-θρωπος].
όλιγ-άνθρωπος, ος, ον, qui a peu d'hommes, une faible population || *Sup.* -ότατος [δ. άν-θρωπος].
όλιγ-αριστία, ας (ή) mince diner [δ. ήριστον].
όλιγ-αρκής, ης, ες, qui se contente de peu : τó όλιγαρκές, tempérance [δ. άρκέω].
όλιγαρχέω-ώ, être membre d'une oligarchie ; au pass. όλιγαρχέομαι-οῦμαι, être gouverné par une oligarchie [όλιγαρχης].
όλιγ-άρχης, ου (ό) oligarque, *membre d'un gouvernement oligarchique [όλιγ. άρχή].*
όλιγαρχία, ας (ή) oligarchie, *gouvernement exercé par un petit nombre de personnes ou de familles [όλιγαρχης].*
όλιγαρχικός, ή, όν : **1** qui concerne l'oligarchie || **2** partisan de l'oligarchie [όλιγαρχία].
όλιγαρχικώς, avec des sentiments oligar-chiques.
όλιγαχόθεν, adv. de peu d'endroits de, *gen.* [δλ. -χόθεν].
όλιγαχού, adv. en peu d'endroits [δλ. -αχου].
όλιγη-παλέω (seul. part. prés. masc. -έων, et fém. -έουσα) être faible, épuisé [δλ. πέ-λομαι].
*όλιγη-πελία, ion. όλιγη-πελή, ης (ή) fai-ble, épuisément [cf. le préc.].
όλιγιστος, sup. d'όλιγος.
όλιγό-γονος, ος, ον, qui produit peu, peu fécond [δλ. γίγνομαι].
όλιγο-δρανώ (seul. part. prés.) être faible, épuisé, exténué [δλ. δράω].
όλιγο-δρανία, ion. όλιγο-δρανή, ης (ή) fai-ble, épuisément [cf. le préc.].
όλιγο-ετία, ας (ή) jeune âge, jeunesse [όλ, έτος].
όλιγον, v. όλίγος.
όλιγο-ποσία, ας (ή) tempérance dans la bois-son [δλ. ποτός].
όλιγο-ποτέω-ώ, boire peu [δλ. ποτός].
όλιγοπραγμοσύνη, ης (ή) action de s'occuper de peu de chose ou de choses peu impor-tantes [όλιγοπράγματι].
όλιγο-πράγματι, ων, ον, gen. ονος, qui s'oc-cupe peu ou de choses peu importantes [δλ. πράγμα].
όλιγος, η, ον : **1 adj. 1** peu, *en parl. du nombre ou de la quantité* : όλιγοί τινές, Χέν. qques-uns en petit nombre; *abs.* οί όλί-γοι, les oligarques, *lit.* le petit nombre d'hommes qui détiennent le pouvoír; *avec l'inf.* trop peu pour, etc. || **2 en parl. de la grandeur**, petit; *d'ou en gen.* peu considé-rable; όλιγον οὔδέν, Της. rien de petit || **II**